

Zápis

z jednání 3. zasedání Komise rady hl. m. Prahy pro legislativu a právo

Datum konání: 3. 6. 2015

Místo konání: Nová radnice, 2. p., kancelář paní primátorky místnost „Prostřední salonek“

Přítomni:

JUDr. Martina Děvěrová, MPA – předsedkyně komise

JUDr. Eva Novaková

JUDr. Monika Krobová Hášová

JUDr. Michaela Kozlová

JUDr. Adam Furek

Mgr. et Mgr. Tomáš Jirovec

Mgr. Michal Jordán

Mgr. Pavel Křeček

Omluveni:

Adriana Krnáčová, primátorka hl. m. Prahy

Mgr. Jiří Kaucký

Mgr. et Ing. Petr Prchal

Program:

1. K návrhu obecně závazné vyhlášky o stanovení pravidel pro pohyb psů na veřejném prostranství na území hl. m. Prahy
2. Problematika vozítek „segway“ - § 60a vládního návrhu novely zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu)
3. Různé

Předsedkyně komise JUDr. Martina Děvěrová, MPA, zahájila zasedání komise v 15.05 hod., přivítala přítomné členy a seznámila je s programem.

- Komise schválila jednomyslně program zasedání.

K bodu 1

JUDr. Novaková seznámila přítomné s úpravou povinnosti držitele psa označit psa evidenční známkou.

Podle zákona o místních poplatcích (z. č. 565/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů) obce nemají povinnost vydávat psům evidenční známku o přihlášení (platilo do 31. 12. 1990). Některé obce přesto tuto povinnost dále zakotvují v obecně závazných vyhláškách o místním poplatku ze psů.

Z § 14 odst. 2 cit. zákona vyplývá, že „Poplatky zavede obec obecně závaznou vyhláškou, ve které upraví podrobnosti jejich vybírání, zejména stanoví konkrétní sazbu poplatku, vznik a zánik poplatkové povinnosti, lhůty pro plnění ohlašovací povinnosti, splatnost, úlevy a případné osvobození od poplatků.“ .

Ve vyhlášce č. 23/2003 Sb. hl. m. Prahy, o místním poplatku ze psů, ve znění pozdějších předpisů, se v § 4 odst. 1 uvádí, že „ po přihlášení psa vydá správce poplatku poplatníkovi evidenční známku“. Není stanoveno, že by ji pes musel nosit. V případě ztráty známky vydá úřad známku novou s novým číslem. Znamky jsou označeny identifikací městské části a číslem.

Jak dále JUDr. Novaková uvedla, podle ověřených informací úřady městských částí hl. m. Prahy evidenční známky vydávají. Konkrétně byly dotázány ÚMČ Praha 1, 2, 3, 4, 10, Dolní Počernice, Dubeč a Lipence. Všechny kontaktované městské části vydávají „duplikáty“ zdarma, až na jednu výjimku, kde si účtují poplatek za ztracenou známku ve výši 27 Kč. Materiál, z něhož jsou známky vyrobeny, není jednotný, nejvíce převládá hliník, dále to jsou pozlacený plech, dural, kombinace hliníku s plastem nebo mosaz.

Žádný předpis, který by přímo zmocňoval obce k uložení povinnosti označovat psy známkou, neexistuje, ve vyhláškách o pohybu psů tuto povinnost ale obce běžně stanovují. Obsah uložené povinnosti je konstruován různě, např. :

Brno

„Osoba doprovázející psa na veřejném prostranství je povinna zajistit, aby pes byl vybaven evidenční známkou, kterou majitel psa obdrží bezplatně od městské části příslušné podle místa svého trvalého pobytu nebo sídla.“.

České Budějovice

Povinnost k nošení evidenční známky

- (1) Pes musí být na veřejném prostranství viditelně označen platnou evidenční známkou.
- (2) Evidenční známkou podle předchozího odstavce se rozumí známka vydávaná Magistrátem města České Budějovice držiteli psa v souvislosti se splněním ohlašovací či

platební povinnosti podle zvláštního právního předpisu města upravujícího místní poplatek ze psů.

(3) Vydaná evidenční známka je platná

a) pouze v období kalendářního roku, pro který byla vydána, nejde-li o případy podle následujícího písmene; za platnou evidenční známku se považuje též evidenční známka vydaná pro předchozí kalendářní rok, pokud dosud neuplynula lhůta splatnosti místního poplatku ze psů určená zvláštním právním předpisem města pro poplatek za daný kalendářní rok,

b) po celou dobu trvání osvobození v případě, že jde o psa, jehož držitel je ve vztahu k tomuto psovi osvobozen od místního poplatku ze psů,

(4) Ztrátu nebo odcizení vydané a platné evidenční známky je držitel psa povinen ohlásit Magistrátu města České Budějovice nejpozději ve lhůtě 10 dní ode dne, kdy se o této ztrátě dozvěděl.

(5) Povinnost k nošení platné evidenční známky podle tohoto článku se nevztahuje na psa, který je označen trvalým způsobem a jehož držitel splnil ve vztahu k tomuto psovi svou ohlašovací povinnost podle zvláštního právního předpisu města upravujícího místní poplatek ze psů.

Podle názoru JUDr. Novakové ke stanovení povinnosti označit psa známkou, která slouží k jeho identifikaci, se zřejmě dospělo výkladem ustanovení § 24 odst. 2 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, které zní: „Obec může obecně závaznou vyhláškou upravit pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství a vymezit prostory pro volné pobíhání psů.“.

Problém nastává vždy u psů, kteří jsou evidováni mimo obec, ale v obci se s nimi jejich držitelé pohybují. V tom případě známku od obce pochopitelně nemají. Toto řeší např. město Beroun tak, že stanoví „Pes musí být v době, kdy se pohybuje na veřejném prostranství označen platnou evidenční známkou, pokud mu byla vydána. Nebyla-li psu vydána evidenční známka, musí být označen jiným vhodným způsobem, umožňujícím v případě jeho úniku identifikaci vlastníka nebo držitele psa.“.

Podle § 7a odst. 2 vyhlášky č. 23/2003 Sb. hl. m. Prahy, o místním poplatku ze psů, ve znění pozdějších předpisů, je každý chovatel psa chovaného na území hlavního města Prahy povinen nechat psa, který je starší než 6 měsíců, trvale označit mikročipem, který odpovídá ISO standardu vydanému Evropskou unií nebo tetováním.

JUDr. Novaková je názoru, že označování psů, kteří jsou již označeni čipem nebo tetováním, by bylo zbytečně duplicitní povinností.

Podle JUDr. Krobové Hášové je třeba, aby psi byli označeni evidenční známkou zejména z důvodu jejich lepší identifikace pokud se pes ztratí a zejména pokud napadne člověka či jiného psa. Kromě toho v Praze v minulosti psi vždy evidenční známky museli nosit. Podle čipu může psa identifikovat jen veterinář.

K dotazu předsedkyně komise, zda pes, evidovaný mimo Prahu, by musel mít při pobytu v Praze též známku, odpověděla JUDr. Novaková, že pokud je pes evidován v místě, kde se známky nevydávají, tak ji mít nemůže a tedy nemusí.

JUDr. Furek připomněl, že povinnost nosit evidenční známku nemusí být spojována se zaplacením místního poplatku, tuto povinnost lze uložit samostatně.

JUDr. Kozlová souhlasí s JUDr. Krobovou Hášovou v tom, že pes se známkou je lépe identifikovatelný.

K uvedené problematice proběhla mezi přítomnými široká diskuse. Kromě jiného bylo konstatováno, že úřad městské části, kde je pes evidovaný, nemůže podle příslušných ustanovení zákona o ochraně osobních údajů sdělit údaje o majiteli psa. Evidenční známka by tedy požadavek na okamžitou identifikaci ztraceného či nebezpečného psa nevyřešila.

- Komise schválila jednomyslně usnesení

1) Komise souhlasí se zahájením připomínkového řízení k návrhu vyhlášky.

2) Předsedkyně komise bude na příštím jednání komise informovat o možnosti zavedení povinnosti držitele psa označit psa identifikačními údaji.

K bodu 2

O problematice provozu vozítek „segway“ informovala JUDr. Krobová Hášová. Navrhovanou novelou zákona o silničním provozu (z. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů), resp. vložení nového § 60a do tohoto zákona, se provoz těchto zařízení dostatečně nereguluje. Problém představují tato vozítka zejména v Praze 1, kde se nejvíce vyskytují a jejich provoz vyvolává rizikové situace ve vztahu k chodcům, a to zvláště k dětem, starším osobám, zrakově a tělesně postiženým osobám, apod. Podle zjištění JUDr. Krobové Hášové je v zahraničí provoz těchto vozítek výrazně omezen. Např. ve Vídni se s nimi nesmí jezdit po chodníku, aby nebyli omezováni chodci. Dále JUDr. Krobová Hášová sdělila, že o této problematice jednala na Ministerstvu dopravy spolu s radním hl. m. Prahy Bc. Liborem Hadravou a jak byla informována s příslušnými zástupci Ministerstva dopravy jednal i 1. zástupce starosty městské části Praha 1 Daniel Hodek a starosta městské části Praha 1 Ing. Oldřich Lomecký. Při jednání uplatnili požadavek, aby do zákona bylo vloženo zmocňovací ustanovení, které by umožnilo vydat obecně závaznou vyhlášku, jíž by mohl být provoz vozítek „segway“ na území městské části Praha 1 zakázán.

Mgr. Křeček uvedl, že provoz vozítek segway je regulován jak v Německu, tak i v Rakousku. K tomu zaslal dodatečně písemnou informaci spolu s přílohami.

Rakousko

V Rakousku je na segway nahlíženo jako na jízdní kola (§ 2 odst. 1 bod 22 písm. d) Pravidel silničního provozu – viz příloha). To znamená, že segway na chodníky nemůže. Výjimky jsou např. u pěší zóny, kdy může místní úřad povolit používání jízdního kola (tedy i segwaye) v těchto zónách – viz § 76a Pravidel silničního provozu (začátek a konec pěší zóny je označen speciální značkou), resp. může, ale jen pokud je segway tlačeno (v takovém případě je na danou osobu nahlíženo jako na chodce). Pro provoz segway tak v Rakousku platí stejná pravidla jako pro používání jízdních kol.

Německo

V Německu je situace obdobná. Zpočátku byl provoz segway zakázán. Některé spolkové země používání segway povolovaly (např. Hamburk v roce 2007 povolil používání segway pro okružní jízdy městem, Sársko v roce 2007 i pro soukromé vlastníky), ale s ohledem na rozdílnost a částečné rozpory v regulaci jednotlivých spolkových zemích přistoupila spolková vláda k regulaci jejich používání na celostátní úrovni. Od roku 2009 tak platí v celém Německu nařízení regulující používání určitých vozidel na elektrický pohon (tedy i segway). Předmětné nařízení je připojeno v příloze („Verordnung über die Teilnahme elektronischer Mobilitätshilfen am Verkehr“ (MobHV)). Toto nařízení se vztahuje na používání vozidel s elektrickým pohonem o max. rychlosti 20 km/hod. mající určité vlastnosti (§ 1 MobHV). Např. pro provoz segway je zapotřebí vlastnit oprávnění k řízení mopedu (§ 3 MobHV) a poznávací značku prokazující platné pojištění (§ 2 odst. 1 bod 2. MobHV).

Samotný provoz segway je pak upraven v § 7 MobHV, kdy nařízení rozlišuje provoz uvnitř a vně obce (zásadně na cyklostezkách a na pruzích vyhrazených pro cyklisty, pokud nejsou, tak i na silnicích; na spolkových, zemských a krajských silnicích je provoz segway zakázán; pokud je více pruhů tak jezdit pokud možno co nejvíce vpravo). Silniční správní úřad však může udělit výjimku pro provoz na jiných dopravních plochách (chodníky?) – § 7 odst. 6 MobHV.

Návrh novely zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je v současné době navržen na projednávání jako sněmovní tisk 471 na pořad 29. schůze Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR (od 16. června 2015).

V obecné části důvodové zprávy k návrhu novely zákona se v části 4. Návrh řešení stanovení variant a výběr nejvhodnější varianty uvádí, „Navrhuje se tedy provést variantu 1 – vymezení uživatele samohybného osobního vozítka jako zvláštního účastníka provozu na pozemních komunikacích bez zákonného omezení možnosti jeho pohybu.“.

-
- Komise jednomyslně schválila usnesení, jímž doporučuje kvalifikovat osobu, která užívá osobní přepravník, jako cyklistu.

K bodu 3

- JUDr. Furek navrhl projednat na příštím zasedání komise otázku poskytování, resp. zveřejňování informací o členech hodnotící komise podle zákona o veřejných zakázkách.
- Předsedkyně komise navrhla do diskuse otázku rozhodování ZHMP o originárním nabytí vlastnického práva k nemovité věci do majetku hl.m. Prahy.

Současná praxe je taková, že nejprve rada HMP schvaluje záměr na realizaci veřejné zakázky na stavbu určité nemovité věci a následně ZHMP schvaluje originární nabytí vlastnického práva k nemovité věci, na jejíž vybudování bude veřejná zakázka vypsána, do majetku hl. m. Prahy. Rada HMP poté zajistí zahájení zadávacího řízení v souladu se zákonem o veřejných zakázkách.

Předsedkyně komise požádala přítomné o vyjádření názoru, zda by byl možný opačný postup. Na základě usnesení rady HMP by bylo vypsáno zadávací řízení. Poté, co by byla vybrána vítězná nabídka, byl by předložen materiál do ZHMP, na základě něhož by se ZHMP vyjádřilo souhlasně či nesouhlasně k originárnímu nabytí vlastnického práva k nemovité věci, která by měla být na základě veřejné zakázky vybudována.

Širší diskuse bude jedním z bodů programu na příštím zasedání komise.

K postupům orgánů obce při zadávání veřejných zakázek zaslal dodatečně informaci Mgr. et Mgr. Tomáš Jirovec. Jedná se o nezávazný právní názor odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra a tvoří přílohu tohoto zápisu.

3. zasedání komise rady HMP pro legislativu a právo bylo ukončeno v 16. 25 hodin.

Zapsala:

JUDr. Marcela Lacková
tajemnice komise

Schválila:

JUDr. Martina Děvěrová, MPA
předsedkyně komise

Přílohy: 3 (dle textu)